

N:o 8.

Ank. till Riksd. Kansli d. 16 Febr. 1871, kl. 2 e. m.

Andra Kammarens Andra Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 4, i anledning af förslag om tillägg till de i fråga om presterskapets löneförmåner meddelade föreskrifter.

I en inom Andra Kammarerna väckt och till tillfälligt Utskott hänvisad motion, N:o 53, har Herr *F. Pettersson* från Calmar län föreslagit en Riksdagens skrifvelse till Kongl. Maj:t med anhållan, "att Kongl. Maj:t tacktes till de redan utfärdade resolutionerna, rörande fastställande af lönenämndens förslag till löneförmåner åt presterskapet inom riket, göra det tillägg, att den ordinarie lönen till presterskapet, der den utgår efter det å hemmanen åsatta taxeringsvärde, måtte årligen få utgå efter nästförflutna årets taxeringsvärde och således icke med ett, för 50 år bestämdt, lika stort årligt belopp".

Med anledning af denna motion har Utskottet inhemtat, att prestlöneregleringar redan blifvit fastställda för mer än tre fjerdedelar af rikets samtliga församlingar och inom ett betydligt antal af dem jemväl börjat tillämpas, samt att vid sådan lönereglering i olika trakter af landet helt olika fördelningsgrunder för den till lön anslagna spanmål äfvensom för penningar m. m. blifvit använda, i det man mångenstädes tillämpat "fördelningslängder", hvilka vanligen icke stödjä sig på taxeringsvärdet, och i andra orter grundat fördelningen på hemmantal, tunlandtal, "öresland" o. s. v., hvarjemte för en del församlingar hemmanens bevillningstaxeringsvärde tillämpats.

Der det sistnämnda inträffat, begär motionären nu ändring. Det vill dock synas Utskottet, som vore just i detta fall nära nog minsta anledning till sådant ändringsyrkande för handen. Man har ej rätt att med motionären antaga, att be-

vinningsstaxeringen blifvit i synnerligen hög grad oriktigt bestämd, och i alla händelser bör en på grund deraf verkställd fördelning af skatt blifva jemnare, än den för lika lång framtid fastställda, som grundar sig på hemmantal eller äldre fördelningslängder. Det är sannt, att bevillningsvärdet af en egendom kan under dessa 50 år vexla; men om härvidlag ett premium i form af jemförelsevis lindrigare prestlönebidrag må ifrågakomma, förefaller det Utskottet, att en sådan "liten uppmuntran" heldre må unnas den idoge jordförbättraren, än den lättfärdige skogssköflaren eller den vårdslöse, som låter sin jord råka i vanhäfd.

Prestlöneregleringar, vare sig att de åvägabringats genom vänlig öfverenskommelse eller genom domslut, synas Utskottet böra vara att anse såsom gällande kontrakt, som ej få rubbas; och, oafsedt det stora besvär, dessa ärendens förnyade behandling hos Kongl. Maj:t skulle åstadkomma, synes vinsten af ett sådant medgifvande, om det lemnades, vara tveifvelaktig. Der bördan ej trycker synnerligen ojemnt, är ju ingen skada skedd, och der torde man knappast vilja underkasta sig besvär och kostnad för vinnande af ändring; om återigen fördelningen någorstades är mindre riktig, lära ej de, som på en omreglering skulle göra förlust, utan många stridigheter och obehag kunna förmås att afstå från gällande fördelning, som af Kongl. Maj:t blifvit fastställd.

Antagligt är väl ej heller, att Kongl. Maj:t må finnas benägen upphäfva eller förändra sina jemförelsevis nya resolutioner, som just afsett att bereda fasthet och ett halft århundrades orubblighet åt den ömtåliga prestlönefrågan.

På dessa grunder hemställer Utskottet,

att motionen icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 16 Februari 1871.

På Utskottets vägnar:

Arvid Gumælius.
